

Увод

Изминалата година беше решаваща за открояването на необходимостта от дълбоки институционални реформи, които трябва да направи България в областта на правосъдието и вътрешните работи. Станаха ясни за широк кръг от хора както в България, така и в чужбина, двата структурни дефицита в политическата система на страната по отношение на толкова необходимите (и отлагани) антикорупционни реформи: дефицита на политическа воля и дефицита на административен капацитет.

За преодоляването на тези два структурни дефицита в страната активно работеше и Центърът за изследване на демокрацията. Центърът, както и досега, вижда своята мисия не само да анализира социалната практика, но и да предлага решения по най-острите проблеми от дневния ред на страната, а в някои случаи и активно да участва в реализацията на формулираните препоръки. Може би поради тази причина, по-време на международната конференция „Демокрация, която дава резултати: реализиране на пълния потенциал на прехода“ посланикът на САЩ нарече Центъра „think-tank with teeth“. Широк обществен отзвук получи ангажирането на Центъра с каузата за прекратяването на безмитната търговия по сухопътните граници на България – една от емблемите на институционализираната политическа корупция и връзките ѝ с организираната престъпност в страната.

Приоритетно през 2008 година Центърът работи по проблемите на:

- повишаване капацитета на съдебната система и правоприлагащите органи в противодействието на корупцията и престъпността;
- мониторинга на расизма и ксенофобията в България и мерките за тяхното противодействие – дейности в качеството на Центъра като национален координатор за България на Агенцията по основните права на Европейския съюз;
- разработване на политики за ограничаване на скритата икономика в страната, оценка на корупционния риск в сферата на обществените поръчки и управлението на държавно имущество;
- подпомагане на превенцията на престъпността чрез анализ на ключовите криминогенни фактори по видове престъпност и социални групи и насърчаване на диалога между заинтересованите институции;
- сътрудничество с държавни и неправителствени институции в страната и партньорите от ЕС, НАТО и Югоизточна Европа с цел насърчаване на диалога по въпросите на енергийната сигурност и енергийната независимост.

Публично-частното партньорство остава предпочитаната социална технология за работа на Центъра както на национално, така и на международно

равнище. Именно чрез публично-частно партньорство между водещи структури на гражданското общество, реформистки настроени политици и с ангажирането на международните партньори на България могат да бъдат компенсирани сегашните два структурни дефицита – на политическа воля и на административен капацитет – и да продължат институционалните реформи за модернизиране на страната.

София, февруари 2009 г.

Д-р Огнян Шентов
Председател на Управителния съвет